

Mare de Déu del Grauet

Aguilar de Segarra

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Nucli de Castellar, al sud est del terme, camps del Grauet
Emplaçament
Alçada: Pel camí dels Camps de Soler-Riera de Maçana- Can Comenroca
551,8

Coordenades:

Latitud: 41.70926
Longitud: 1.61809
UTM Est (X): 385033
UTM Nord (Y): 4618419

Classificació

Número de fitxa 08002 - 90
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Contemporani
Segle XII-XIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurat el 1979
Protecció Legal
Observacions protecció: BCIL; Catàleg de béns protegits del POUM, 15
Número inventari Si, IPA 16159
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: 08002A005000750000UO
Fitxes associades:
Sant Valentí
Autoria de la fitxa Cristina Belmonte, iPAT Serveis Culturals

Descripció

Capella de planta rectangular d'una sola nau i mides estretes amb coberta a doble vessant amb teules de ceràmica. L'edifici tot i que té un origen romànic, al segle XI, les restes actuals s'han de situar entre els segles XII i XIII. Ha estat molt modificat, sobretot al llarg del segle XVI i durant l'última restauració el 1979, quan es van eliminar les restes de l'absis romànic circular amb arcuacions llombardes.

És una edificació feta amb pedres lleugerament escairades, col·locades unes al costat de les altres definint filades regulars relligades amb morter. Els blocs més grans i ben treballats es troben a les cantonades de l'edifici i a les obertures.

A la façana de ponent hi ha el campanar d'espadanya doble, en el que es conserven dues campanes, una de gran i un altre de més petita. En aquesta façana també hi ha una petita finestra per sobre el campanar, i es pot intuir com s'ha recrescut la paret. En aquest mateix punt també és visible una obertura, segurament on hi havia l'arc triomfant, actualment tapiada i força integrada en el parament del mur.

A la façana de migdia, hi ha la porta d'entrada i una espitllera, ambdues delimitades per pedres perfectament escairades i un parell de contraforts.

En aquesta mateixa façana hi ha un detall singular, dues anelles de forja força grosses que representen una figura humana i un possible animal. Estan fetes per Paolo Flor el mateix artista que va fer les anelles de forja per la Capella de Sant Valentí l'any 1979 quan ambdues van ser restaurades.

Observacions:

També coneguda com a Santa Maria del Grau de Maçana; o Santa Maria del Grauet.

Les decoracions en forja són del mateix artista que a la Capella de Sant Valentí.

El manteniment està a càrrec de propietari de Comanroca. Recinte vigilat.

L'edifici es troba a 70 m a l'est del GR-7, en la seva etapa 11.

Història

Les restes conservades de l'absis primigeni, de planta circular i decorat amb arcuacions llombardes, evidenciava que l'estructura era una construcció romànica del segle XI, dada confiada per la primera evidència documental que data del 1058. El 1360 ja és parròquia i més tard va ser sufragània de Sant Martí de Maçana i a partir de 1868 quedà com a capella rural.

L'edifici fou modificat entre el 1540 i 1550 i segurament es va suprimir parcialment l'absis semicircular. A principis del segle XVIII es va fer una volta barroca que es va consolidar en l'última restauració el 1979. En aquest moment es van eliminar les últimes restes visibles de l'absis original del qual només en queda l'arc presbiteral completament tapiat. (PARCERISES 2000: 52)

Bibliografia

PARCERISAS, R. (2000): Memòria d'Aguilar de Segarra. Recull de la vida d'un poble. Centre d'Estudis del Bages.

